

بسمه تعالی

وزارت امور اقتصاد و دارایی
سازمان برنامه و بودجه کشور

موضوع: ابلاغ دستورالعمل و ضوابط فعالیت و نظارت بر مؤسسات/شرکت‌های ارزش‌گذاری در حوزه

دارایی‌های نامشهود

با سلام و احترام؛

در اجرای ماده ۶ آئین‌نامه ارزش‌گذاری دارایی‌های نامشهود در طرح‌های سرمایه‌گذاری تصویب‌نامه شماره ۲۰۷۰۰/ت ۵۳۴۶۱ هـ مورخ ۱۳۹۶/۰۲/۲۵ مصوب جلسه ۹۶/۲/۱۷ و اصلاحیه جلسه ۱۳۹۸/۱۰/۰۴ هیأت وزیران به شماره نامه ۱۲۸۴۷۰/ت ۵۳۴۶۱ هـ مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۰۷، مسئولیت راه‌اندازی سامانه ارزش‌گذاری و تدوین و اعلام ضوابط اعطای مجوز و نیز نحوه نظارت بر عملکرد مؤسسه‌ها و شرکت‌های ارزش‌گذاری با همکاری سازمان برنامه و بودجه به معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری واگذار گردید. در این راستا «دستورالعمل و ضوابط فعالیت و نظارت بر مؤسسات/شرکت‌های ارزش‌گذاری در حوزه دارایی‌های نامشهود» مصوبه کارگروه مربوطه، جهت بهره‌برداری ابلاغ می‌گردد.

سورنا استادی

رونوشت:

- جناب آقای دلیری، نماینده محترم معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری جهت راه‌اندازی کارگروه و اقدامات لازم جهت اعطای مجوزهای مربوطه.
- وزارت امور اقتصادی و دارایی، جهت استحضار و معرفی نماینده جهت عضویت در کارگروه مربوطه.
- سازمان برنامه و بودجه، جهت استحضار و معرفی نماینده جهت عضویت در کارگروه مربوطه.
- شورای عالی کانون کارشناسان رسمی دادگستری جهت استحضار و معرفی نماینده جهت عضویت در کارگروه مربوطه.
- سازمان بورس و اوراق بهادار، جهت استحضار و معرفی نماینده جهت عضویت در کارگروه مربوطه.
- شرکت فرابورس ایران، جهت استحضار و معرفی نماینده جهت عضویت در کارگروه مربوطه.
- صندوق نوآوری و شکوفایی، جهت استحضار و معرفی نماینده جهت عضویت در کارگروه مربوطه.
- ✓ کلیه وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی و دستگاه‌های اجرایی جهت استحضار و بهره‌برداری لازم.

شورای عالی کارشناسان رسمی دادگستری

ریاست جمهوری
معاونت علمی و فناوری

پایه

دستورالعمل و ضوابط فعالیت و نظارت بر مؤسسات/شرکت‌های ارزشگذاری در حوزه دارایی‌های نامشهود

با استناد به بند ۱-۳ ماده ۱ تفاهم‌نامه شماره ۳۸۹۳۶/۱۱ مورخ ۹۹/۰۱/۲۳ معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و شورای عالی کارشناسان رسمی دادگستری، "دستورالعمل و ضوابط فعالیت و نظارت بر شرکتها/مؤسسات ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود" به شرح زیر تدوین می‌گردد.

بخش اول: تعاریف

ماده ۱) در این دستورالعمل واژه‌ها و اصطلاحات زیر با معانی مشخص به کار می‌روند:

دارایی نامشهود: دارایی غیر پولی که ماهیت عینی ندارد و جداشدنی باشد، یا از حقوق قراردادی یا سایر حقوق قانونی ناشی شود، صرف‌نظر از اینکه چنین حقوقی قابل انتقال یا جداشدنی باشد یا نباشد.

کمیته راهبری: کمیته ماده ۵ تفاهم‌نامه مشتمل بر ۳ نفر است که وظایف پیش‌بینی شده در تفاهم‌نامه را انجام خواهد داد. تعداد اعضای این کمیته با توافق طرفین قابل افزایش است.

شورا: شورای عالی کارشناسان رسمی دادگستری

معاونت: معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری

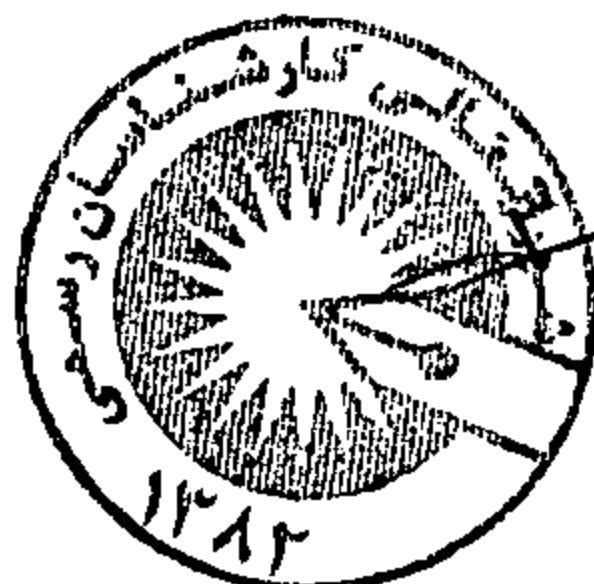
کانون: کانون کارشناسان رسمی دادگستری

مرکز: مرکز امور مشاوران حقوقی، وکلا و کارشناسان قوه قضاییه

کارگروه: کارگروه احراز ضوابط و شرایط فعالیت و نظارت بر مؤسسات/شرکت‌های ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود

دبیرخانه: دبیرخانه کارگروه است که به صورت چرخشی هر سه سال یکبار توسط معاونت یا شورا اداره خواهد شد. دبیرخانه اولین دوره سه ساله، در معاونت تشکیل می‌شود.

کارشناس رسمی ارزشگذاری: کارشناس رسمی عضو کانون یا مرکز است که در رشته تخصصی خود و براساس تقسیم‌بندی کارگروه، صلاحیت ارزشگذاری دارد.

شرکت / مؤسسه ارزشگذاری: شرکت / مؤسسه‌ای که صلاحیت وی توسط کارگروه در چارچوب این ضوابط تأیید شده باشد.

متقاضی ارزشگذاری: هر شخص حقیقی یا حقوقی که درخواست ارزشگذاریِ دارایی‌های نامشهود را دارد.

سامانه: عبارت است از «سامانه ارزشگذاریِ دارایی‌های نامشهود» که در معاونت تشکیل می‌شود ولی انتقال آن به شورا با توافق شورا و معاونت امکان پذیر است.

رشته تخصصی ارزشگذاری: نوعی طبقه‌بندی است که بر اساس فهرست رشته‌های کارشناسی شورا یا مرکز تعیین می‌شود.

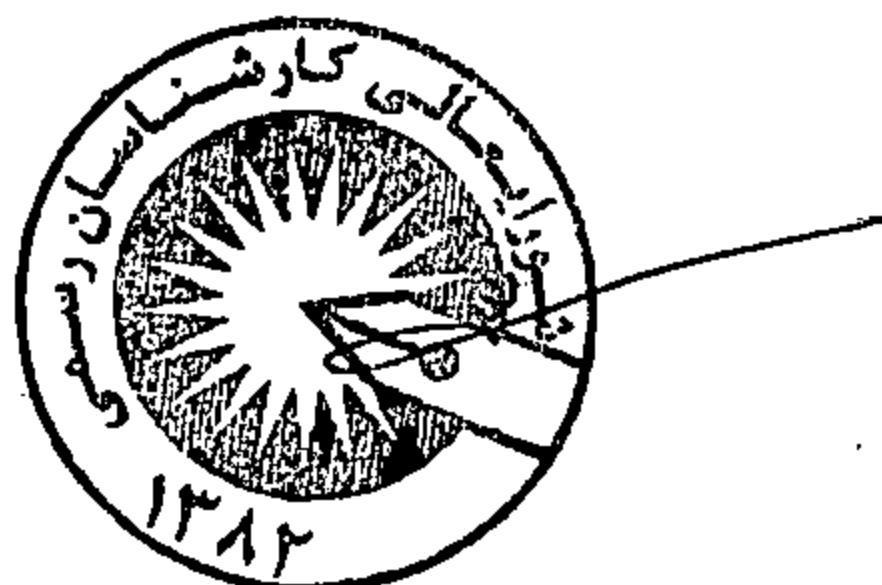
ماده ۲) انواع دارایی‌های نامشهود به شرح زیر است:

مالکیت صنعتی: اختراع، طرح صنعتی، نام، علامت تجاری، و سایر مصادیق قانونی
مالکیت ادبی و هنری: حق مؤلف، آثار ادبی و هنری از قبیل نمایشنامه، کتاب، موسیقی و فیلم، حقوق مکتسبه، نرم افزارهای رایانه‌ای، و سایر مصادیق قانونی
حقوق ناشی از قراردادها: با موضوع دارایی نامشهود از قبیل موافقت‌نامه‌های عدم رقابت و حقوق منابع طبیعی و اقلام گیاهی
دانش فنی و تخصصی: فناوری‌های با پتنت ثبت شده، فناوری‌های بدون پتنت، پایگاه‌های داده، فرمول‌ها، و نام‌های دامنه اینترنتی
سایر مصادیق: نظیر استارت‌آپ‌ها، شرکتهای دانش‌بنیان که بخش قابل توجهی از دارایی‌های آنها نامشهود هستند، سرمایه‌های انسانی، فکری، ارتباطی، سازمانی، مشتریان، اطلاعات و تجربیات فنی، تجاری، اقتصادی، مجوزها و پروانه‌های قانونی، حق امتیاز، لایسنس، فرانشیز و... که با توجه به استانداردهای ارزشگذاری و حسابداری قابل تشخیص و تقویم هستند.

بخش دوم: ضوابط تأیید صلاحیت

ماده ۳) کارگروه:

۱. وظایف کارگروه عبارت است از احراز ضوابط و شرایط فعالیت و نظارت بر مؤسسات / شرکت‌های ارزشگذاریِ دارایی‌های نامشهود. ساختار و فرایند انجام وظایف، باید به تأیید کمیته راهبری برسد.
۲. کارگروه، مشتمل بر دو نماینده از معاونت، دو نماینده از شورا و یک نماینده از مرکز است.
۳. جلسات کارگروه با حضور چهار نفر رسمیت یافته و تصمیمات آن با رأی حداقل سه نفر از اعضاء حاضر اتخاذ می‌شود.
۴. مجوز فعالیت ارزشگذاریِ دارایی‌های نامشهود به مؤسسات / شرکت‌های متقاضی با امضای یک نماینده معاونت و یک نماینده شورا صادر می‌شود.

ماده ۴) صلاحیت کارشناس یا هیئت کارشناسان، حسب مورد تابع ضوابط حاکم بر اعضای کانون‌ها یا مرکز خواهد بود و اعطای مجوز و فعالیت به شرکتها/مؤسسات ارزشگذاری، مشمول ضوابط این دستورالعمل است.

ماده ۵) شرکتها و مؤسسات زیر می‌توانند متقاضی دریافت مجوز ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود باشند:

الف) شرکتها/مؤسساتی که موضوع فعالیت "خدمات کارشناسی درحوزه ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود" در اساسنامه آنها قید شده باشد و حداقل ۲ نفر از اعضای هیئت مدیره آنها کارشناس رسمی باشند؛

ب) نهادهای مالی که مجوز ارزشگذاری از سازمان بورس و اوراق بهادار دارند؛

ج) شرکتها/مؤسسات دانش‌بنیان دارای صلاحیت از کارگروه ارزیابی و تشخیص صلاحیت معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری برای ارائه خدمات تجاری‌سازی یا ارزیابی (ارزشگذاری و قیمت‌گذاری فناوری، محصول، و نیز دارایی فکری)، خدمات فن بازار و تبادل فناوری (خدمات فروش فناوری و دارایی‌های فکری)؛

تبصره: حداقل سرمایه ثبتی (سهم‌الشرکه) مورد نیاز شرکت/مؤسسه متقاضی ارزشگذاری، پانصد میلیون ریال است.

ماده ۶) شرکتها/مؤسسات نامبرده در ماده ۵ این دستورالعمل با احراز شرایط زیر، می‌توانند صلاحیت ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود را با تصویب کارگروه دریافت کنند:

الف) نیروی انسانی متخصص

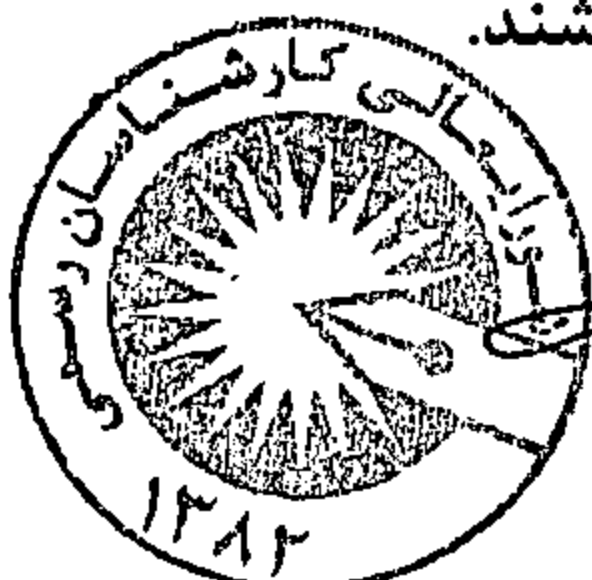
گروه‌های ارزشگذاری در هر شرکت/مؤسسه باید متشکل از حداقل ۳ نفر به شرح زیر باشند که همگی در استخدام شرکت/مؤسسه باشند:

سرارزیاب: از بین کارشناسان رسمی ارزشگذاری کانون یا مرکز انتخاب می‌شود و مسئولیت اصلی برنامه‌ریزی، هدایت کار، و تعیین تخصص‌های لازم برای ارزشگذاری را بر عهده دارد. وی باید عضو هیئت مدیره/هیئت مؤسس یا در استخدام شرکت/مؤسسه متقاضی باشد.

کارشناس تخصصی: دارای تحصیلات حداقل کارشناسی، مرتبط با حوزه‌های فنی و تخصصی و حداقل ۵ سال سابقه عملی و تجربه مرتبط، بر اساس سوابق و مستندات بیمه‌ای.

کارشناس مالی: دارای تحصیلات حداقل کارشناسی در یکی از رشته‌های مدیریت مالی، اقتصاد، حسابداری، حسابداری و مهندسی مالی یا سایر رشته‌های مشابه با گرایش مالی و حداقل ۵ سال سابقه عملی و تجربه مرتبط بر اساس سوابق و مستندات بیمه‌ای.

تبصره ۱- اعضای هیئت مدیره/هیئت مؤسس و اعضای گروه‌های ارزشگذاری باید از حسن شهرت و اخلاق حرفه‌ای در رشته تجربی خود برخوردار بوده و پیشینه کیفری مؤثر نداشته باشند.

تبصره ۲- هیچ یک از اعضای گروه ارزشگذاری و اعضای هیئت مدیره مؤسسه / شرکت ارزشگذاری نمی-
توانند به طور همزمان در شرکتها/مؤسسات ارزشگذاری دیگر، عضو باشند و یا فعالیت نمایند.

ب) سوابق کاری

- شرکت / مؤسسه ارزشگذار، یا شرکاء / مؤسسین، یا اعضای هیئت مدیره آن باید دارای سابقه تهیه حداقل
۳ گزارش ارزشگذاری مورد تأیید کارگروه؛ که تمام یا بخشی از آن از مصادیق دارایی های نامشهود بوده
باشند.

ج) مشخصات شرکت / مؤسسه

سوابق کاری مرتبط با ارزشگذاری دارایی های نامشهود شرکت / مؤسسه متقاضی و نیز سایر مستندات؛
نظیر مشخصات شرکت / مؤسسه، اعضای هیئت مدیره / هیئت مؤسس و مدیر عامل / رئیس مؤسسه، باید
مطابق فرم های مصوب کارگروه تکمیل و در سامانه بارگذاری شود.

ماده ۷) فرآیند تأیید صلاحیت شرکت / مؤسسه:

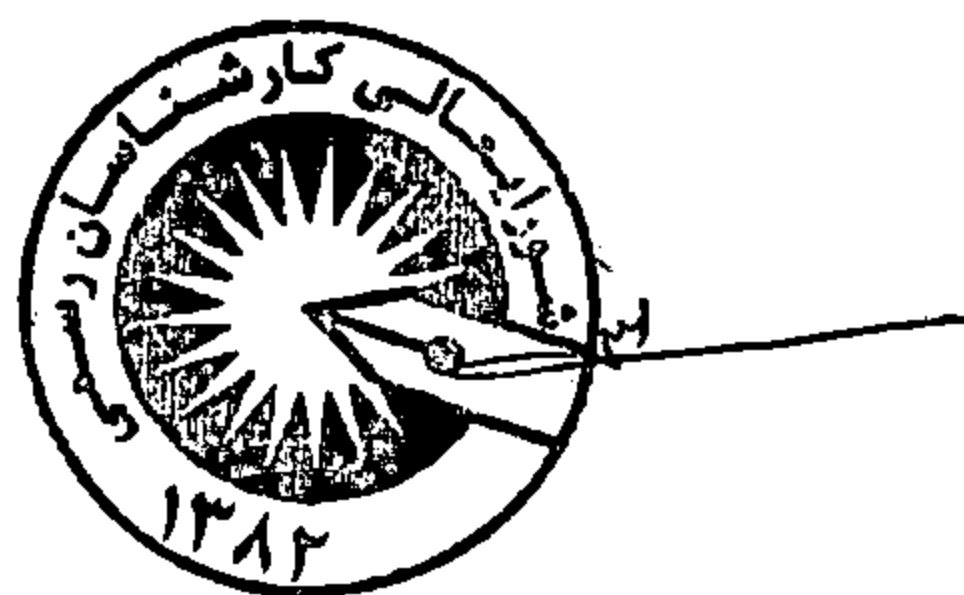
۱. ثبت نام شرکت / مؤسسه متقاضی، در سامانه و بارگذاری مدارک و مستندات مربوطه؛
۲. بررسی کفایت اطلاعات وارد شده توسط دبیرخانه و اعلام نواقص احتمالی به شرکت / مؤسسه؛
۳. دریافت تأییدیه ثبت نام در سامانه توسط نماینده شرکت / مؤسسه؛
۴. طرح درخواست شرکت / مؤسسه ارزشگذار در جلسه کارگروه جهت تصمیم گیری؛
۵. اعلام نتیجه به شرکت / مؤسسه متقاضی و اطلاع رسانی در سامانه؛ و
۶. درج اطلاعات شرکت دارای مجوز و حوزه های تخصصی ارزشگذاری آن در سامانه.

بخش سوم: فرآیند ارجاع کار و نظارت بر شرکتها / مؤسسات ارزشگذاری

ماده ۸) فرآیند انتخاب ارزشگذار به صورت زیر انجام می شود:

۱. ثبت نام متقاضی ارزشگذاری دارایی نامشهود در سامانه و تکمیل فرم های مصوب کارگروه؛
۲. ثبت درخواست ارزشگذاری توسط متقاضی با ذکر نوع دارایی نامشهود موضوع ارزشگذاری؛
۳. انتخاب شرکت / مؤسسه ارزشگذار متناسب با رشته تخصصی و نوع دارایی نامشهود، از میان
شرکتها / مؤسسات دارای صلاحیت توسط متقاضی؛
۴. معرفی گروه ارزشگذاری توسط شرکت / مؤسسه ارزشگذاری به متقاضی؛ و
۵. عقد قرارداد مربوطه مطابق با قوانین و مقررات میان شرکت / مؤسسه ارزشگذار و متقاضی.

**ماده ۹) شرکت / مؤسسه ارزشگذاری، موظف است تصویر قرارداد ارزشگذاری و الحاقیه های بعدی آن را
مطابق فرم های مصوب کارگروه در سامانه بارگذاری نماید.**

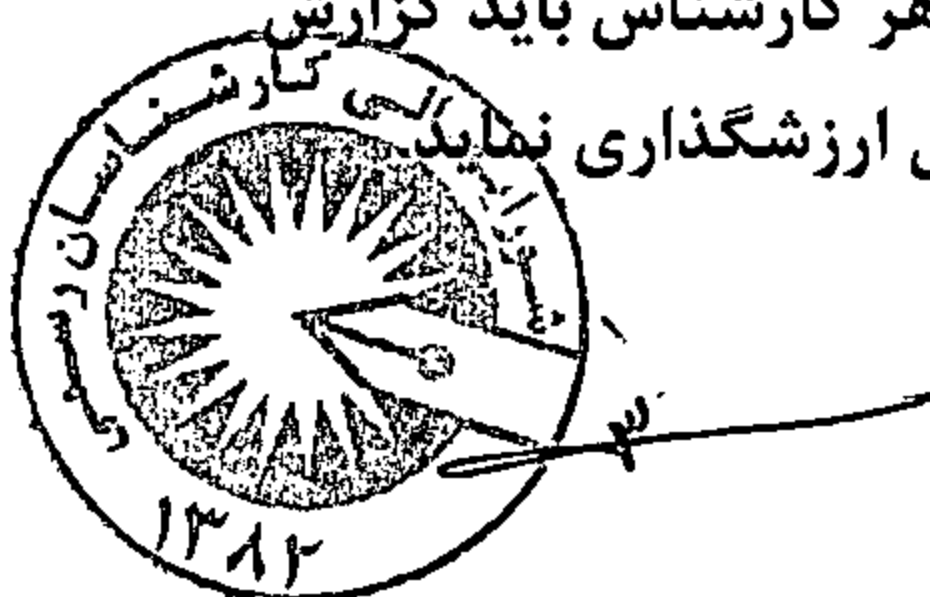
ماده ۱۰) قرارداد میان ارزشگذار و متقاضی باید شامل موارد ذیل باشد:

۱. مشخصات طرفین قرارداد؛
۲. موضوع قرارداد و دارایی مورد ارزشگذاری؛
۳. هدف ارزشگذاری؛
۴. شرح خدماتی که ارزشگذار به متقاضی ارائه می‌دهد و نحوه ارائه خدمات مزبور؛
۵. مسئولیت ارزشگذار در قبال خدمات ارائه شده؛
۶. مبلغ حق الزحمه‌ای که متقاضی بابت خدمات پرداخت می‌نماید، همراه با زمانبندی پرداخت و تضامین مربوطه؛
۷. تشریح نحوه تبادل اطلاعات میان طرفین قرارداد و منابع اطلاعاتی که ارزشگذار بر آنها اتکا دارد؛
۸. نحوه، محتوا، و زمانبندی گزارش ارزشگذاری به متقاضی؛ و
۹. حسب مورد، قید محرمانگی اطلاعات ارائه شده توسط متقاضی به ارزشگذار و تعهد بر عدم افشای آن بدون اجازه متقاضی.

ماده ۱۱) گزارش ارزشگذاری شرکتهای ارزشگذار مؤسسات، باید حداقل شامل موارد زیر بوده و به امضای سرارزیاب یا یکی از صاحبان امضای مجاز شرکت/مؤسسه و کارشناسان رسمی مربوطه (حسب مورد) رسیده باشد:

۱. مشخصات اعضای گروه ارزشگذاری؛
۲. تشریح موضوع ارزشگذاری و موارد استفاده از آن؛
۳. اطلاعات مالکیت (سهام‌داران/شرکاء) موضوع ارزشگذاری؛
۴. گواهینامه‌های اخذ شده، استانداردها و مجوزهای مربوطه؛
۵. تحلیل صنعت، رقبا، محدودیت‌ها، ریسک، و تهدیدهای قانونی مرتبط با موضوع ارزشگذاری؛
۶. محصولات، کاربردها و ویژگی‌های فناورانه موضوع ارزشگذاری؛
۷. سوابق فروش و قراردادهای مؤثر بر ارزش موضوع ارزشگذاری؛
۸. آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده شخص ذینفع دارایی‌های نامشهود (در صورت وجود)؛
۹. مفروضات ارزشگذاری و پیش بینی اطلاعات مالی؛
۱۰. مدل و روش‌های ارزشگذاری؛
۱۱. تاریخ گزارش؛
۱۲. نتیجه نهایی ارزشگذاری؛
۱۳. خلاصه گزارش.

تبصره: در صورت تفکیک کار میان کارشناسان رسمی به تشخیص سرارزیاب، هر کارشناس باید گزارش تفکیکی خود را تهیه نموده و تمامی گزارش‌های مزبور را پیوست گزارش نهایی ارزشگذاری نماید.

ماده ۱۲) مسئولیت راهبری و نظارت بر موسسات/شرکت‌های ارزشگذاری و همچنین تأیید، تمدید، تعلیق، یا ابطال مجوز فعالیت ارزشگذاری دارایی نامشهود بر عهده کارگروه است. تصمیمات کارگروه در این خصوص توسط دبیرخانه ابلاغ می‌شود.

تبصره ۱: دبیرخانه گزارش عملکرد شرکتها/مؤسسات ارزشگذار را به درخواست کارگروه تهیه و برای تصمیم‌گیری به مرجع ذیربط ارائه می‌نماید.

تبصره ۲: در صورت اعتراض به تصمیمات کارگروه، شرکت/مؤسسه ارزشگذاری می‌تواند ظرف مدت ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ، تقاضای تجدیدنظر کند. کمیته راهبری؛ کارگروه تجدید نظر را برای بررسی اعتراض تعیین می‌نماید.

ماده ۱۳) مجوز فعالیت ارزشگذاری دارایی نامشهود دو سال اعتبار دارد و تمدید آن با ارائه درخواست مؤسسه/شرکت و مدارک لازم همراه با سایر مستندات (نظیر گزارشی از قراردادهای و فعالیت‌های ارزشگذاری انجام شده، قراردادهای فسخ شده با ذکر دلایل و نیز هرگونه دعوی یا شکایت مطرح شده در خصوص ارزشگذاری‌های انجام شده به انضمام نتایج حل و فصل و رسیدگی آن)؛ مشروط بر باقی ماندن بر شرایط ماده ۶ برای مدت ۲ سال دیگر بلامانع است.

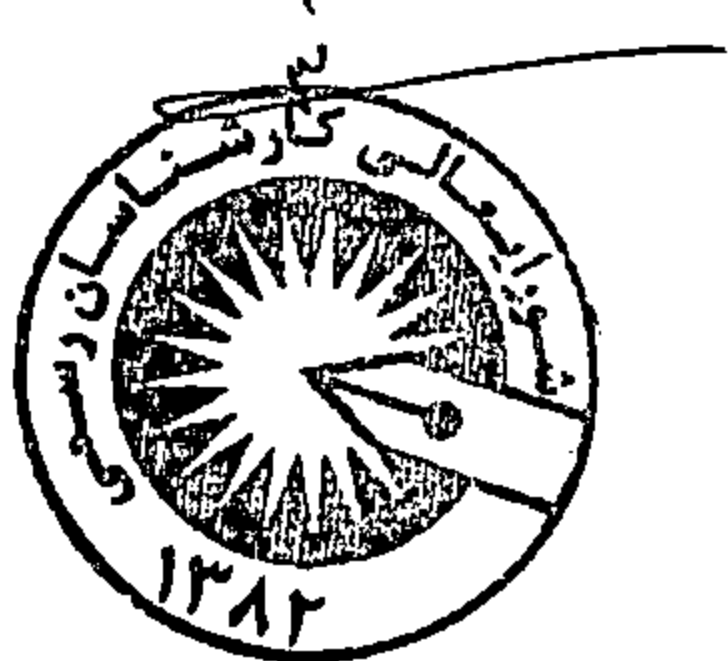
ماده ۱۴) کارگروه در صورت عدم رعایت ضوابط تعیین شده از سوی مؤسسه/شرکت ارزشگذاری، حسب صلاحدید موارد زیر را اقدام می‌نماید:

۱. تذکر کتبی به ارزشگذار؛
۲. تعلیق تأییدیه صلاحیت شرکت/مؤسسه ارزشگذار حداقل برای مدت یک سال؛ و
۳. لغو صلاحیت شرکت/مؤسسه ارزشگذار و اعلام در سامانه.

تبصره: تخلف کارشناسان رسمی جهت رسیدگی، به کانون یا مرکز (حسب مورد) ارجاع خواهد شد.

ماده ۱۵) این دستورالعمل در ۳ بخش، ۱۵ ماده و ۷ تبصره در تاریخ به تأیید کمیته راهبری رسیده است و پس از امضای طرفین لازم اجرا است.

نماینده شورا

نماینده معاونت

باسمه تعالی

دستورالعمل و ضوابط فعالیت و نظارت بر مؤسسات/شرکت‌های ارزشگذاری در حوزه دارایی‌های نامشهود «نوع ب»

با استناد به ماده ۶ مصوبه شماره ۲۰۷۰۰/ت ۵۳۴۶۱ هـ مورخ ۹۶/۰۲/۲۵ و نیز اصلاحیه آن به شماره ۱۲۸۴۷۰/ت ۵۳۴۶۱ هـ مورخ ۹۸/۱۰/۰۷ هیئت محترم وزیران با موضوع «آئین‌نامه ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود» ضوابط تأیید صلاحیت و نظارت بر عملکرد شرکتها/مؤسسات ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود به شرح زیر ابلاغ می‌شود:

بخش اول: تعاریف

ماده (۱) در این دستورالعمل واژه‌ها و اصطلاحات زیر با معانی مشخص به کار می‌روند:

الف) دارایی نامشهود: دارایی غیر پولی که ماهیت عینی ندارد و جداشدنی باشد و یا از حقوق قراردادی یا سایر حقوق قانونی ناشی می‌شود، صرف نظر از اینکه چنین حقوقی قابل انتقال یا جداشدنی باشد یا نباشد. انواع دارایی‌های نامشهود به صورت زیر طبقه بندی می‌شوند:

۱- مالکیت صنعتی (اختراع، طرح صنعتی، نام و علامت تجاری و سایر مصادیق قانونی)

۲- مالکیت ادبی و هنری (حق مؤلف، آثار ادبی و هنری از قبیل نمایشنامه، کتاب، موسیقی و فیلم، حقوق مرتبط، نرم افزارهای رایانه‌ای و سایر مصادیق قانونی)

۳- حقوق ناشی از قراردادهایی با موضوع دارایی نامشهود از قبیل موافقت‌نامه‌های عدم رقابت و حقوق

منابع طبیعی و ارقام گیاهی

۴- دانش فنی و تخصصی، فناوری‌های دارای پتنت ثبت شده، فناوری‌های بدون پتنت، پایگاه‌های

داده، فرمول‌ها و نام‌های دامنه اینترنتی

۵- سایر مصادیق (شامل استارت‌آپ‌ها، شرکتهای دانش‌بنیان که بخش قابل توجهی از دارایی‌های آنها نامشهود هستند، سرمایه‌های انسانی، فکری، ارتباطی، سازمانی، مشتریان، تأمین کنندگان، اطلاعات و تجربیات فنی، تجاری، اقتصادی، مجوزها و پروانه‌های قانونی، حق امتیاز، لایسنس، فرانشیز، استانداردها و... که با توجه به استانداردهای ارزشگذاری و حسابداری قابل تشخیص و تقویم هستند)

ب) کارگروه: کارگروه راهبری و نظارت بر مؤسسات/ شرکتهای ارزشگذاری دارایی نامشهود

پ) دبیرخانه کارگروه: دفتر تأمین مالی و سرمایه‌گذاری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری

ت) شرکت/ مؤسسه ارزشگذاری: شرکت/ مؤسسه‌ای که صلاحیت وی توسط کارگروه در چارچوب این ضوابط تأیید شده باشد.

ث) متقاضی: هر شخص حقیقی یا حقوقی که درخواست ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود را دارد.

ج) سامانه: عبارت است از «سامانه ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود»

چ) رشته تخصصی ارزشگذاری: نوعی طبقه‌بندی موضوعی است که شرکت/ مؤسسه براساس سوابق وی در سامانه طبقه‌بندی می‌شود.

ح) کارشناس رسمی ارزشگذاری: کارشناس رسمی دادگستری یا کارشناس رسمی قوه قضائیه که در حوزه‌های تخصصی دارای صلاحیت، ارزشگذاری می‌کند.

خ) کانون: کانون کارشناسان رسمی دادگستری

د) موضوع ارزشگذاری دارایی نامشهود: دارایی نامشهود شامل طرح/ پروژه/ شرکت دانش‌بنیان یا نوپا که بخش زیادی از دارایی‌های آن دارایی نامشهود باشد.

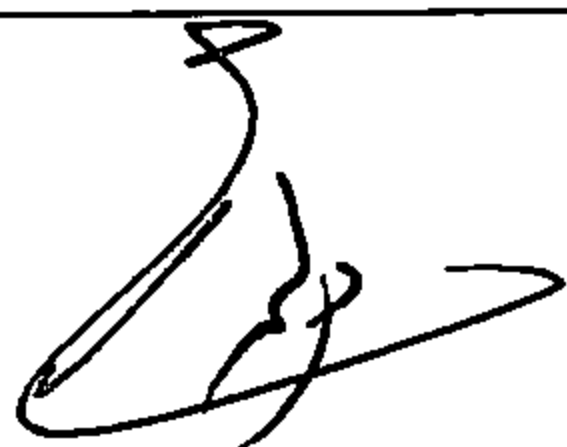
بخش دوم: ضوابط تأیید صلاحیت

ماده ۲) شرکتهای و مؤسسات زیر می‌توانند تقاضای دریافت مجوز فعالیت ارزشگذاری دارایی نامشهود نمایند:

نوع اول) نهادهای مالی مورد تأیید سازمان بورس و اوراق بهادار که مجوز ارزشگذاری دارند؛

نوع دوم) شرکتهای/ مؤسسات دانش‌بنیان دارای صلاحیت از کارگروه ارزیابی و تشخیص صلاحیت شرکتهای و

مؤسسات دانش‌بنیان معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری در زمینه خدمات تجاری‌سازی

دانش‌بنیان همانند خدمات ارزیابی (ارزشگذاری و قیمت‌گذاری فناوری و دارایی فکری و محصول)،

خدمات فن بازار و تبادل فناوری (خدمات فروش فناوری و دارایی فکری)؛

نوع سوم) شرکتهای رسته ارزیابی اقتصادی دارای مجوز و رتبه از سازمان برنامه و بودجه کشور؛

نوع چهارم) شرکتهای/مؤسسه‌هایی که موضوع فعالیت آنها خدمات کارشناس رسمی و ارزشگذاری بوده و حداقل

۲ نفر از اعضای هیئت مدیره آنها کارشناس رسمی هستند؛

نوع پنجم) سایر شرکتهای/مؤسسه‌های دارای سوابق و نیروی انسانی متخصص بر مبنای ماده ۳ به تشخیص

کارگروه.

تبصره ۱: حداقل سرمایه ثبتی (سهم‌الشرکه) مورد نیاز شرکت/مؤسسه ارزشگذار برای تأیید صلاحیت توسط

کارگروه ۵۰۰ میلیون ریال است.

تبصره ۲: ارائه خدمات ارزشگذاری باید در بخش موضوع فعالیت در اساسنامه تمامی شرکتهای/مؤسسه‌های فوق

درج شده باشد.

ماده ۳) شرایط احراز صلاحیت برای صدور مجوز فعالیت ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود توسط

شرکت/مؤسسه ارزشگذاری.

شرکتهای/مؤسسه‌های نامبرده در ماده (۲) این دستورالعمل با احراز شرایط زیر، صلاحیت ارزشگذاری دارایی‌های

نامشهود را با تصویب کارگروه دریافت می‌کنند:

الف) نیروی انسانی متخصص

گروه‌های ارزشگذاری در هر شرکت/مؤسسه متشکل از حداقل ۳ نفر شامل سرارزیاب، کارشناس فنی

(تخصصی) و کارشناس مالی است که همگی در استخدام شرکت/مؤسسه بوده و حائز شرایط زیر هستند:

۱- سرارزیاب

سرارزیاب مسئولیت اصلی برنامه‌ریزی و هدایت کار ارزشگذاری و تعیین تخصص‌های لازم برای ارزشگذاری

را دارد. سرارزیاب می‌تواند شامل یکی از موارد ذیل باشد:

➤ کارشناسان رسمی ارزشگذاری

➤ متخصص مجرب: دارای تحصیلات حداقل کارشناسی ارشد در رشته‌های مالی، اقتصاد، حسابداری، حسابرسی و مهندسی مالی و سایر رشته‌ها با گرایش مالی و حداقل ۵ سال سابقه کار تخصصی مرتبط (با ارائه مستندات بیمه‌ای سوابق)

۲- کارشناس فنی (تخصصی)

- تحصیلات حداقل کارشناسی مرتبط با حوزه‌های فنی و تخصصی مربوطه؛
- دارای حداقل ۳ سال سابقه عملی در حوزه‌های فنی و تخصصی مربوطه (با ارائه مستندات بیمه‌ای سوابق).

۳- کارشناس مالی

- تحصیلات حداقل کارشناسی در رشته‌های مدیریت مالی، اقتصاد، حسابداری، حسابرسی و مهندسی مالی و سایر رشته‌ها با گرایش مالی؛

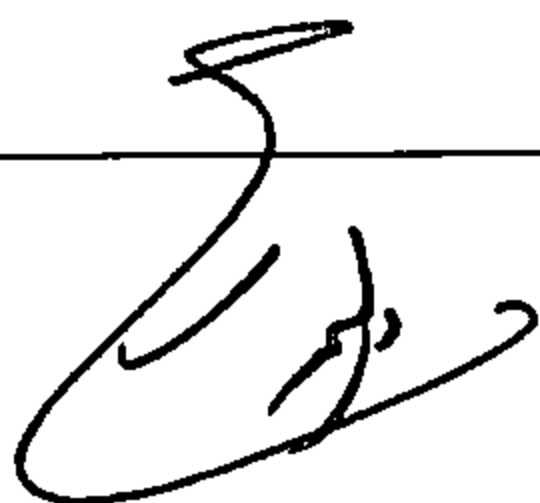
- دارای سابقه کار حداقل ۳ سال در حوزه‌های مرتبط (با ارائه مستندات بیمه‌ای سوابق)؛

تبصره ۱- سرارزیاب باید عضو هیئت مدیره /هیئت مؤسس مؤسسه/شرکت باشد یا در استخدام شرکت/مؤسسه ارزشگذاری مجوز، باشد.

تبصره ۲- اعضای هیئت مدیره/هیئت مؤسس و اعضای گروه‌های ارزشگذاری باید دارای حسن شهرت و اخلاق حرفه‌ای در رشته تجربی خود باشند و پیشینه کیفری مؤثر نداشته باشند.

تبصره ۳- هیچ یک از اعضای گروه ارزشگذاری و اعضای هیئت مدیره ارزشگذار نمی‌توانند بطور همزمان در شرکتها/مؤسسات ارزشگذاری دیگر فعالیت نمایند.

تبصره ۴- در صورتی که تحصیلات دانشگاهی سرارزیاب مطابق بند ۱ این ماده نباشد، کارگروه می‌تواند با در نظر گرفتن سوابق حرفه‌ای مرتبط و کیفیت گزارش‌های ارسالی، وی را از شرط تحصیلات دانشگاهی مرتبط مستثنی نماید.

ب) سوابق کاری

هر شرکت/مؤسسه ارزشگذار و یا شرکاء/مؤسسین یا اعضای هیئت مدیره آن باید حداقل ۳ گزارش ارزشگذاری که تمام یا بخشی از آن از مصادیق دارایی‌های نامشهود باشد (با مستندات قراردادی معتبر) تهیه کرده باشند.

سوابق کاری مرتبط با ارزشگذاری و بویژه دارایی‌های نامشهود هر شرکت/مؤسسه مطابق فرم‌های مصوب کارگروه باید تکمیل شده و به همراه مستندات مورد نیاز در سامانه بارگذاری می‌شود.

ج) مشخصات شرکت/مؤسسه

اطلاعات مربوط به مشخصات شرکت/مؤسسه، اعضای هیئت مدیره/هیئت مؤسس و مدیر عامل/رئیس مؤسسه مطابق فرم‌های مصوب کارگروه به همراه مستندات لازم تکمیل می‌شود.

ماده ۴) فرآیند تأیید صلاحیت شرکت/مؤسسه توسط کارگروه در سامانه به صورت زیر است:

۱- ثبت نام شرکت/مؤسسه ارزشگذار دارایی‌های نامشهود در سامانه و بارگذاری مدارک و تکمیل

اطلاعات مربوط به نماینده شرکت/مؤسسه

۲- دریافت تأییدیه ثبت نام در سامانه توسط نماینده شرکت/مؤسسه

۳- بررسی کفایت اطلاعات وارد شده توسط دبیرخانه کارگروه و اعلام نواقص احتمالی به

شرکت/مؤسسه

۴- طرح درخواست شرکت/مؤسسه ارزشگذار در جلسه کارگروه جهت تصمیم‌گیری

۵- اعلام نتیجه به شرکت/مؤسسه و اطلاع رسانی در سامانه

۶- درج اطلاعات شرکت دارای مجوز و حوزه‌های تخصصی ارزشگذاری آن در سامانه

بخش سوم: ارجاع کار و نظارت بر شرکتها/مؤسسات ارزشگذاری دارایی‌های نامشهود

ماده ۵) فرآیند انتخاب ارزشگذار به صورت زیر انجام می‌شود:

۱- ثبت نام متقاضی ارزشگذاری دارایی نامشهود در سامانه و تکمیل فرم‌های مصوب کارگروه

۲- ثبت درخواست ارزشگذاری توسط متقاضی با ذکر دارایی نامشهود موضوع ارزشگذاری

۳- انتخاب شرکت/مؤسسه ارزشگذار متناسب با رشته تخصصی ارزشگذاری و نوع دارایی نامشهود از

میان شرکتها/مؤسسات دارای صلاحیت از کارگروه ارزشگذاری توسط متقاضی

۴- معرفی گروه ارزشگذاری توسط شرکت/مؤسسه ارزشگذار به متقاضی

۵- عقد قرارداد مربوطه مطابق با قوانین و مقررات بین شرکت/مؤسسه ارزشگذاری و متقاضی و

بارگذاری آن در سامانه توسط شرکت/مؤسسه ارزشگذاری.

ماده ۶) شرکت/مؤسسه ارزشگذار، موظف است خلاصه نتایج ارزشگذاری انجام شده و تصویر قرارداد

ارزشگذاری را مطابق فرمهای مصوب کارگروه در سامانه بارگذاری نماید.

ماده ۷) قرارداد بین ارزشگذار و متقاضی باید حداقل شامل موارد ذیل باشد:

۱- مشخصات طرفین قرارداد

۲- موضوع قرارداد و دارایی مورد ارزشگذاری

۳- هدف ارزشگذاری

۴- شرح خدماتی که ارزشگذار به متقاضی ارائه می‌دهد و نحوه ارائه خدمات مزبور

۵- مسئولیت ارزشگذار در قبال خدمات ارائه شده

۶- مبلغ حق الزحمه‌ای که متقاضی بابت خدمات پرداخت نماید و زمانبندی پرداخت و تضامین مربوطه

۷- تشریح نحوه تبادل اطلاعات بین طرفین قرارداد و منابع اطلاعاتی که ارزشگذار بر آنها اتکا می‌کند.

۸- نحوه، محتوا و زمانبندی گزارش ارزشگذار به متقاضی

۹- محرمانگی اطلاعات ارائه شده توسط متقاضی به ارزشگذار و عدم امکان افشای آن بدون اجازه متقاضی

۱۰- ذکر اینکه یک نسخه قرارداد و خلاصه نتایج ارزشگذاری در سامانه بارگذاری می‌شود

ماده ۸) گزارش ارزشگذاری شرکتهای ارزشگذار باید حداقل شامل موارد زیر بوده و به امضای سرارزیاب، یکی

از صاحبان امضای مجاز شرکت و کارشناسان رسمی مربوطه حسب مورد رسیده باشد:

۱- مشخصات اعضای گروه ارزشگذاری

۲- تشریح موضوع ارزشگذاری و موارد استفاده از آن

دلیر

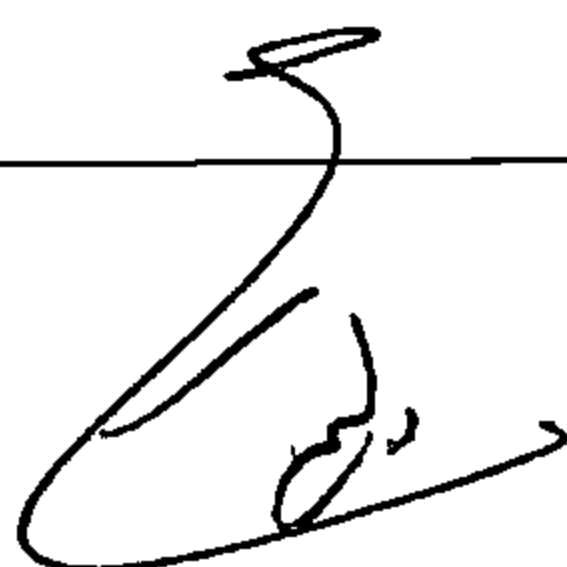
- ۳- اطلاعات مالکیت (سهام‌داران/شرکاء) موضوع ارزشگذاری
- ۴- گواهی‌نامه‌های اخذ شده، استانداردها و مجوزهای مربوطه
- ۵- تحلیل صنعت، رقبا، محدودیت‌ها، ریسک و تهدیدهای قانونی مرتبط با موضوع ارزشگذاری
- ۶- محصولات، کاربردها و ویژگی‌های فناورانه موضوع ارزشگذاری
- ۷- سوابق فروش و قراردادهای مؤثر بر ارزش موضوع ارزشگذاری
- ۸- آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده شخص ذینفع دارایی نامشهود (در صورت وجود)
- ۹- مفروضات ارزشگذاری و پیش بینی اطلاعات مالی
- ۱۰- مدل و روش‌های ارزشگذاری
- ۱۱- تاریخ گزارش
- ۱۲- نتیجه نهایی ارزشگذاری
- ۱۳- خلاصه گزارش

تبصره ۱: در صورت تفکیک کار بین کارشناسان رسمی بنا بر تشخیص سرارزیاب، هر کارشناس باید گزارش تفکیکی خود را تهیه نموده و تمامی گزارشات مزبور به پیوست گزارش نهایی ارزشگذاری ارائه می‌شود.

ماده ۹) مسئولیت راهبری و نظارت بر عملکرد ارزشگذاران و همچنین تأیید، تمدید، تعلیق یا ابطال صلاحیت شرکت/مؤسسه ارزشگذار بر عهده کارگروه است. تصمیم‌های کارگروه در این خصوص توسط دبیرخانه ابلاغ می‌شود.

تبصره ۱: دبیرخانه گزارش عملکرد شرکتها/مؤسسات ارزشگذار را به تشخیص کارگروه تهیه و جهت تصمیم‌گیری ارائه می‌نماید.

تبصره ۲: در صورت اعتراض به تصمیمات کارگروه، شرکت/مؤسسه ارزشگذار می‌تواند ظرف مدت ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ، تقاضای تجدیدنظر نماید. کارگروه تجدید نظر برای بررسی اعتراض توسط معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری تعیین می‌گردد.

ماده ۱۰) مجوز فعالیت ارزشگذاری دارایی نامشهود دو سال اعتبار دارد و تمدید آن با ارائه درخواست مؤسسه/ شرکت و مدارک و مستندات مبنی بر حفظ شرایط مواد ۲ و ۳ و نیز گزارشی از قراردادهای و فعالیت‌های ارزشگذاری انجام شده و قراردادهایی که فسخ شده است با ذکر دلیل آن و نیز هر گونه دعوی یا شکایت مطرح شده در خصوص ارزشگذاری‌های انجام شده و نتایج حل و فصل آن می‌باشد. با تأیید کارگروه مجوز برای مدت ۲ سال به دفعات قابل تمدید خواهد بود.

ماده ۱۱) در صورت عدم رعایت ضوابط تعیین شده کارگروه از سوی مؤسسه/شرکت ارزشگذاری، کارگروه یکی از اقدامات زیر را در نظر می‌گیرد:

۱- تذکر کتبی به ارزشگذار

۲- تعلیق تأییدیه صلاحیت شرکت/مؤسسه ارزشگذار حداکثر تا یک سال

۳- لغو صلاحیت شرکت/مؤسسه ارزشگذار و اعلام در سامانه

ماده ۱۲) این ضوابط در ۱۲ ماده و ۹ تبصره به تصویب کارگروه رسید.

